

Douglas Rowland Cherubion Gyermekei

(várható megjelenés: 2008. vége)
exkluzív részlet a *fantasycentrum* részére

Kurt Hauser épp a trágya utolját hordta ki az istállóból, mikor meghallotta a motorzúgást. Az összes-fekete hajú, borostás férfi letette a taligát, és úgy porolgatta agyonmosott katonai gyakorlóruháját, mintha ezzel bármit is segíthetne megjelenésén. Tett néhány lépést előre, majd megállt a tornácos ház előtt, és onnan figyelte a közelgő terepjárót. A jármű végigporzott a legelőt átszelő földúton, és begördült a farm udvarára. Hauser a volánt markoló Tony Kelly arcát figyelte, aztán a mellette ülő nőét. *Jó hírt hoznak!* – gondolta megkönnyebbülten. Tony szélesen vigyorgott, Daphne csak mosolygott.

A dzsip lefékezett, és Hauser felesége kiszállt. A tekintete összekapcsolódott férjével, de még mielőtt bármit mondhatott volna, Tony Kelly bömbölve kivágódott a kormány mögül.

- Elismerésem a löelemző rendszereidnek, Kurt hadnagy! Betaláltál az asszonynak rendesen!

Daphne pirulva csóválta fejét. Arca egyik fele gyönyörű volt, míg a másik oldalán csúf hegeket hagyott gyerekkorában egy haidesi szörnyeteg.

- A doki szerint három hónapos. Nagyjából ekkora... – Hüvelyk- és mutatóujja közt jelezte a méretet.

- Nem túl kicsi az? – vonta össze szemöldökét Hauser.

- Éppen jó.

- Remek. – A férfi karjába kapta Daphnét, és a magasba emelte. – Kislányom lesz!

- Vagy fiú. – Az asszony megcsókolta férjét. – És most tegyél le, eltöröd a derekam!

- Lány! Braddock Tice megmondta, hogy ha a barna sörét iszom, lányt csinállok.

- Szóval előre kitervelted, hogy lány legyen?

- Ki hát! – vigyorgott Hauser. – Olyan szép lesz, hogy a környék összes sráca állandó kangörcsben él majd.

- Mocskos szájú katonám. Letennél végre?

Hauser visszaeresztette a földre.

- Azt hiszem, kijár az asszonynak egy jó vacsora Rydellben – jegyezte meg Tony Kelly.

- Kölcsönadod a kocsid? – kérdezte Hauser.

Kelly elkomorodott. Alacsony, izmos férfi volt, szögletes, elnagyolt vonású arccal. Kigombolt zubbonyából előgöndörödött mellkasának dús szőrzete. Jobb karját művégtag pótolta: olajos fémrúd-csontokból és kábel-erekből összeszerelt szörnyűség. A valódi végtagot egy sárkány köpete marta szét, azé a bestiáé, melynek Hauser a Sárkányölő nevet köszönhette.

- Nem megy, Kurt – rázta a fejét a Vaskarú. – Azt is nehezen tudtam elintézni, hogy ma itt legyek. A járgányt végképp nem adhatom ki a kezemből. Nem akarom belétek tenni az ideget, de elég ótvar hely ez Daphnénak most, hogy bekapta a legyet.

A nő meglegyintette a katona vállát.

- Hé, hogy beszélsz?

- Háború lesz, Tony? – kérdezte Hauser.

- Háború *van* már egy ideje, Sárkányölő uraság. Csak most értünk el arra a pontra, ahol a Föderáció nagyon rászívhat. És ha beüt a ménkű, ti itt, Rivvasaiban elsőként kapjátok

nyakatokba a cholerita szörnyhordát. Nem viccelek, Kurt. Adjátok el ezt a tanyát, és költözzetek Swee-be, vagy még inkább Frannes-ba! Irány nyugat, amíg nem késő!

- Gyere, dobjunk be egy sört! – Hauser a veranda felé terelte barátját. – Daphne addig összeüt neked valami kaját.

- Nem iszom.

Tony Kelly fellépdelt a falépcsőn, és leült a padra. Gépkarja halk zümmögéssel felemelkedett, a fémujjak leemelték a katona fejéről a sapkát. Hauser emlékezett még arra azokra az időkre, mikor Tony kiszúrta volna a saját szemét egy ilyen mozdulattal.

- Mennyire szar a helyzet, Tony?

- Elégé. Azt beszélük, Choler felállította a szörnyseregét, és talán már a jövő hónapban ellenünk vonul. Amíg ő ott a külső síkokon időzött, nem kellett ennyire tartanunk a choleritáktól, mert itt volt nekünk az Asherron természetes védműnek. Elég volt őrizni a gázlót, máshol úgysem kelhetett át senki. De azt a kibaszott folyót maga Choler átkozta el, és most ott jön át rajta, ahol akar! Bárhol ránk törhet, és mi nem tudunk visszavágni. Kurt, úgy legyen, hogy baromságokat beszélek, de előfordulhat, hogy *egész Rivvasait* evakuálnunk kell. Kivisszük innen a civil lakosságot, és a sereg nekilát megszervezni a védelmet. Csak épp átkozottul el vagyunk késve.

- Mi van a heqaibokkal? Az ő tartományaik köztünk és Choler közt húzódnak. Ők a szövetségeseink, basszák meg! Melan miért nem hozzájuk küld csapatokat, Folyóórbe, és velük együtt próbálja megállítani Monarakhot? Akkor Rivvasai még sokáig védve lenne.

- Folyóór góréja, Aroc összehívta a báróit. Melan elemzői szerint van rá esély, hogy a heqaibok visszapártolnak Cholerhez. Érted már, miért mondom, hogy húzzatok innen, amíg lehet? Lehet, hogy már egy hét múlva azon vesszük észre magunkat, hogy a Föderáció keleti határát nem őrzik többé sem a heqaibok, sem az Asherron-folyó. Pattanjatok meg innen, Kurt!

Nyílt az ajtó, és Daphne lépett ki egy tálcával. Húsos szendvicset hozott Tonynak, Hausernek pedig csatos üvegben sört.

- Hallgatnunk kéne Tonyra, Kurt – mondta, miközben átnyújtotta az ételt a gépkarúnak.

- Megbeszéljük, bébi – felelt Hauser kelleetlenül.

Kinyúlt a söréért, de mielőtt átvehette volna, az üveg kihullott Daphne kezéből, és széttört a veranda padlóján. A férfiak a deszkákon habzó folyadékra meredtek, majd a falféhr nőre. Daphne megtántorodott, mire Hauser felugrott, és elkapta, nehogy elessen.

- Csak egy kis rosszullét, bébi – motyogta zavartan. – A kis Sárkányölő csinálja, igaz?

- Nem! – Daphne arcába lassan visszatért a szín. – Mágia.

Hauser a legelő felé fordult, de közben nem eresztette el feleségét. Hórihorgas alak közeledett az úton, csuklyás, barna köpönyegét szél cibálta. Hamarosán belépett a kertkapun, és úgy vágott neki az udvarnak, mintha otthon lenne.

- Ki a franc lehet? – morgott a gépkarú.

- Talán egy cherub. Van nálad fegyver, Tony?

- Akad. Le akarsz löni egy cherubot?

- Nem tudom. Előbb megnézem a képét, hogy mutatna a nappali falán kitömve.

- Csak szólj, ha kell a trófea.

Az idegen megállt a lépcső aljában, és hátracsúsztatva csuklyáját. Feje teljesen szöretlen volt, szemei úgy sötétlettek betegesen sápadt arcában, mintha két csillogó hátú bogár kapaszkodna rajta. Szájában hegyes szemfogak tűntek elő, mikor megszólalt:

- Sárkányölő Kurthausar. A nevem Runsaq. Choler üdvözlését hozom neked...

- Kurrvaéletbe!

Tony Kelly pisztolyt rántott, Hauser pedig a bejárati ajtó felé taszította Daphnét.

Runsaq a magasba emelte mindkét kezét.

- Kérlek, Sárkányölő, hallgass meg!

- Lófaszt!
 Tony Kelly célzásra emelte fegyverét.
 - Tony, várj! – Hauser a veranda korlátjához lépett. – Kapsz egy percet, Runsaq, aztán a barátom keresztüllövi a férges koponyádat!
 - Vaskarú Kelly helyében nem tennék ilyet. – A cholera szája kék volt, akár egy vízhulláé. – Tudod te jól, miért, Sárkányölő. Ha a barátod rám lő, varázsolnom kell, hogy védjem magam, és akkor az asszonyod choralddá változik.
 Hauser arca megfeszült.
 - Igazság szerint épp erről akarok beszélni veled – folytatta a kopasz. – Most, hogy felcsináltad végre...
 - Honnan tudsz erről?
 - Nekünk nem kell az ujjunkkal matatnunk egy asszonyban, hogy tudjuk ezt. Tán azt hitted, nem figyelünk téged, Sárkányölő? Elvetted a magodat. De eltöprengtél már azon, mivé cseperedik majd? Váltott choral vére folyik benne is.
 - Daphne, menj be a házba! – szólt rá feleségére Hauser, de az meg sem moccan.
 - Ugyan, hadd maradjon! – duruzsolta a kopasz. – Nem szeretnéd, Kurthauser, ha megszabadítanánk a váltott chorald átkától? Ha a kölyköd már a rossz vér nélkül születne meg?
 - Mire akarsz kilyukadni, cholera?
 - A Sötét Magiszter kész egyezkedni veled.
 - Miért épp velem? Mit akar a góréd, egy félisten, a magamfajta egyszerű farmertől?
 Runsaq mosolyogva ingatta fejét.
 - Megmondták neked, Sárkányölő, hogy különleges vagy. Hős. A három félisten visszatért. Melan, Choler, Sang ismét Cherubion földjét tapodják. Mind egyforma súllyal húzzák lefelé a hatalom mérlegét, és keresik, kit ránthatnának be maguk mellé a serpenyőbe. Nagy hát a... hogyan is nevezitek ti, emberek?... *kereslet* a hősök iránt. Miért ne lehetnél te Choler bajnoka, ha egyszer ő teszi neked a legjobb ajánlatot? Fontold meg! Az asszonyod és a gyermeked megtisztul a szörnyeteg átkától. Hát nem tisztességes alku?
 - Menj a házba, és láncold le magad! – utasította Hauser Daphnét halkán, majd visszafordult a cholera felé. – Ha bármelyik félisten csicskája akarnék lenni, nyilván Melant választanám, az országom vezetőjét. De amint látod, még őt sem szolgálom. Visszavonultam. Mondd meg Cholernek, keressen mást!
 - Meg sem hallgatod, mit kér tőled a nagy Choler?
 - Bármit is, az ajánlata nem elég jó. Akik vele egyezkednek, soha nem nyernek semmit, csak kárhozatot. Úgyhogy húzz el innen a búsba, cholera, és ne is gyere vissza többet!
 Runsaq bosszúsán csóválta fejét, aztán csuklyáját felhúzza a kijárat felé indult. Tony Kelly utána lódult, de Hauser a karjánál fogva visszahúzta.
 - Maradj, Tony!
 - Baszd meg, Kurt, ez egy cholera, és én Melan katonája vagyok! Nem hagyhatom csak úgy elsétálni...
 - Ha megpróbálsz elkapni, varázsol, és arra Daphne nagyon rászívhat. Adj öt percet a rohadéknak, aztán indulj padlógázzal a helyőrségbe! Hozz ide száz embert... Vagy tudod, mit cseszd meg? Hozz ide ezret, és minden kavicsot átforgatunk a vérszopó után. De adj egy esélyt Daphnénak! Azóta már megbilincselte magát szegény, de egy átváltozástól el is vetélhet, vagy mit tudom én...
 Tony Kelly kelleetlenül bólintott, és addig bámult Runsaq után, míg az el nem tűnt a domb mögött. Akkor a gépkarú ledüböngött a lépcsőn, és bevágta magát a terepjáróba.
 - Egy kibaszott hadsereggel jövök vissza, Kurt! – kiabálta túl az induló motor zaját. – És cherub varázslókkal.

Hauser biccentett, aztán belépett a házba. Az előszoba közepén tárva-nyitva állt a csapóajtó, Daphne nem vesződött azzal, hogy lecsukja maga után. A férfi leereszkedett a keskeny vaslétrán.

- Csak én vagyok az, bébi – dünnyögte. – Elment a rohadék.

A nő a sarokban kuporgott, csuklóján és bokáján lelakatolt vaspántokkal, melyeket láncok kötöttek a falba betonozott karikákhoz. Hauser letelepedett mellé, és kinyújtózta bakancsos lábát.

- Levennéd rólam ezeket? – kérdezte Daphne. A hangján lehetett hallani, hogy sírt.

- Nem is tudom – vigyorgott rá Hauser. – Frankón felizgat az ilyesmi. Bilincsek, meg minden.

A nő halványan elmosolyodott könnyei mögött.

- Meg akar becsteleníteni, tiszt úr?

- Alighanem, de előbb hívok még néhány havert a buliba, ha nem bánod. Most, hogy nem tudsz védekezni...

- Szemét!

Daphne a férfi felé csapott, de amaz jobbjával elkapta a megláncolt kezét, a ballal pedig kulcsot húzott elő a zsebéből.

- Kurt...

- Igen?

- Az a cholerita igazat mondott. A gyerekünkben is benne lesz... a szörny.

- Tudom.

- És nem érdekel?

- Nem a francot. Holnap veszek apró, rózsaszín bilincseket Jemse vaskereskedésében.

- Nem lehetne, hogy ezt most ne vicceld el?

Hauser közben az utolsó lakatot is kinyitotta, és gyengéden levette a pántot felesége bokájáról.

- Meglátjuk, mi lesz, bébi. Eddig is elvultunk valahogy. De Cholerrel egyezkedni mindig a legrosszabb megoldás. Arra nem vagyok hajlandó.

Csak nehezen bírta legyűrni a késztetést, hogy beszéljen Daphnénak a Holbrook nevű szárnysegédéről, aki a choleritáktól remélt gyógyulást a fia számára. *Holbrook alkoholista lett, aztán lecidázta a pisztolycsövet a saját nappalijában. Ennyi haszna volt a Cholerrel kötött egyezségből.*

- Baromság elcserélni egy átkot, amit ismerünk, egy olyanra, amit nem. – Csak ennyit mondott végül, és felsegítette asszonyát a földről.